

NADBISKUP ĐAKOVAČKO-OSJEČKI
ARCHIEPISCOPUS DIACOVENSIS-OSIJEKENSIS

Dakovo, 10. prosinca 2023.

Br.: Praes. 108/2023.

Predmet: Sućut povodom smrti prof. dr. sc. fra Josipa Baričevića, TOR

Provincijalat
Franjevaca trećoredaca glagoljaša
n/r. fra Ive Martinovića, TOR, provincijala
Matije Jandrića 21
10000 Zagreb
Mail: fra.martinovic@gmail.com

Mnogopoštovani Oče Provincijale!

Na svetkovinu Bezgrješnoga začeća Blažene Djevice Marije, kada smo kao sjemenišna zajednica, okupljena oko naše Zaštitnice, slavili predivna otajstva Božje providnosti, ususret Gospodinu, jedinomu Gospodaru života i smrti, pošao je Vaš brat, redovnik i svećenik, a naš vjerni prijatelj i suradnik prof. dr. sc. fra Josip Baričević, TOR. Životni put fra Josipa Baričevića, redovnika i katehetičara, isprepletan je s poviješću i sadašnjošću života, a osobito katehetskih nastojanja, Crkve u Hrvatskoj te prijateljstvima, koja su izrasla iz najodvažnijega, ali i najljepšeg zajedničkog poziva svih nas: naviještanja Božje riječi te stalnih traženja novih evangelizacijskih i katehetskih putova na našem području. Od tih nastojanja rasla je Crkva u našem narodu, pa tako i naša đakovačko-osječka dijecezanska zajednica.

Pokoncilska obnova Crkve na našem području vjerojatno je svoju najintenzivniju preobrazbu doživjela upravo u svojoj katehetskoj i evangelizacijskoj stvarnosti. To sigurno ne bi bilo moguće bez zauzetosti tolikih vrijednih radnika na Božjoj njivi, među kojima posebno mjesto zauzima blagopokojni profesor Baričević. U povijesti naše Crkve ostat će toliki zapisani i oni nepoznati tragovi, o kojima je rado pripovijedao i naš predšasnik, biskup Ćiril Kos, dugogodišnji predsjednik Vijeća za katehizaciju, čiji je član, a jedno vrijeme i tajnik, bio fra Josip. Njihov zajednički rad, i unutar Stalnog odbora Katedhetskih ljetnih škola, poput zasađenoga i dobro njegovana stabla, i danas na svojim granama donosi plodove s okusom njihova života. Tko se ne bi sjetio njihova prvoga pisanih ploda, od kojega je blagovala čitava Crkva u našem narodu i na području nekadašnje Biskupske konferencije, a kojemu je upravo prof. Baričević bio glavni redaktor. Taj je plod promijenio lice naše Crkve, a istodobno postavio temelje svemu onomu što je imalo doći: *Radosno naviještanje Evangelijskog odgoja u vjeri* (1983.).

Da se Crkva mijenja samo onda kada se mijenja i čovjek, shvatio je odavno prof. Baričević, te je – u službi promjene i preobrazbe čovjeka – ostvario veliki i do tada na našim prostorima nezamislivi projekt stvaranja novih vjeronaučnih i katehetskih udžbenika i priručnika. Samo zahvaljujući njegovim nastojanjima, kako u sklopu Pastoralno-katehetske službe Kršćanske sadašnjosti (PAKS) tako i u okviru Interdisciplinarne katehetske radne skupine *Symbolon*, sa sjedištem u njemu dragoj Odri, generacije su djece i mladih, danas odraslih vjernika, rasle u prvim spoznajama kršćanske vjere te na taj način oblikovale svoje živote, a time i čitavo društvo. *Snagom Duha*, kojemu je i sam bio svakodnevno otvoren, živjela je i rasla naša Crkva. Njemu, kao ondašnjem predsjedniku Komisije Katedhetskoga vijeća za katehetski plan i

program, smijemo zahvaliti što smo, nadolaskom demokratskih promjena, bili spremni za novi korak u katehetskom i evangelizacijskom djelovanju.

Upravo u to vrijeme, koje je prof. Baričević dočekao kao iskusni i stručni član Vijeća Hrvatske biskupske konferencije za katehizaciju, na zajedničkom putu su se iznova našla dva prijatelja iz mladih dana. Tada, kao novi predsjednik Vijeća HBK za katehizaciju, mons. Marin Srakić, ondašnji biskup Đakovački i srijemski a sada nadbiskup u miru, dijelio je zajedno s prof. Baričevićem, kao i s drugim uvaženim suradnicima, brigu oko ustroja vjeronauka u školi, Nacionalnog katehetskog ureda, čiji je prvi viši savjetnik za vjeronauk u osnovnoj školi bio upravo fra Josip, sve do potpisivanja Ugovora, kojima je završila duga i intenzivna rasprava o navedenim pitanjima. Sve to pratilo je i stalni dijalog s Ministarstvom prosvjete i športa Republike Hrvatske, pri čemu je doprinos prof. Baričevića u rješavanju pravno-formalnih pitanja, u okviru ondašnjega Povjerenstva, bio od iznimne važnosti. Konačno, kao baštinu za budućnost vjeronauka u školi, podario je našoj Crkvi *Plan i program katoličkoga vjeronauka za osnovnu školu* (1998.).

Mnogopoštovani oče Provincijale! Želeći u spomen na pokojnoga profesora Josipa Baričevića iznijeti samo neke crtice njegova bogatog života i snažne katehetske djelatnosti, u sebi budim uspomene i osobnoga rasta u vjeri, utemeljenoga još u dječačkim danima na njegovim autorskim knjigama i djelima. Kasniji susreti s njim uvijek bi bili ono za čim je tako težio, ili kako je jednom napisao: „Oblikovanje katehetskoga susreta može i treba biti znak našega 'uzdarja', znak da se oko susreta trudimo: onoliko koliko je potrebno da se ostvare uvjeti za primanje dara, za primanje darovane Riječi“. Susret s njim doista je bio dar. Njegov život i rad bio je dar Crkvi. Konačno, živio je onako kako je i zapisao: „Sve je dar – sve je milost“.

U ime biskupa HBK, u ime Vijeća HBK za katehizaciju i novu evangelizaciju, u ime Nacionalnog katehetskog ureda i njegova predstojnika izv. prof. dr. Ivica Pažina, u ime mons. Marina Srakića, nadbiskupa u miru i bivšeg predsjednika Vijeća Hrvatske biskupske konferencije za katehizaciju, kao i svoje ime, zajedno s brojnim svećenicima, redovnicima, redovnicama i vjernicima laicima Crkve u Hrvatskoj, koji su svoju i tuđu žed za Bogom tažili u djelima, ali i u životu prof. Josipa Baričevića, izražavam Vama i Vašoj redovničkoj zajednici Franjevaca glagoljaša zahvalnost za dar Riječi Božje u daru života fra Josipa Baričevića, te Vam izričem iskrenu kršćansku sućut i blizinu, zazivajući od jedinoga našeg Učitelja, Isusa Krista uskrsloga, milost vječnoga života za neumornog katehetičara i katehetskog radnika u Crkvi u Hrvata pokojnog fra Josipa.

Marija, zvijezda evangelizacije i svakog katehetskog djelovanja Crkve, čija crkvica stoji na ulazu u Lun, rodno mjesto našega pokojnika, neka ga dočeka na ulazu u mjesto vječnoga susreta s Bogom živim!

